

РЕШЕНИЕ

№ 4277

гр. София, 29.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 29.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **190** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Г. В. С. от [населено място] срещу Заповед No ЗСП/Д-С-М/1149/25.10.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – М., с която е отказана на жалбоподателя целева помощ за отопление с електроенергия, потвърдена с Решение No 22-РД-06-0290/02.12.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град. В жалбата са наведени доводи незаконосъобразност на оспорената заповед. Твърди се липса на мотиви и неизясняване от страна на административния орган на фактите и обстоятелствата от значение за случая. Иска се отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът – Директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ – М., редовно призован не се явява и не изпраща представител.

От фактическа страна:

Със Заявление – декларация вх. No ЗСП/Д-С-М/1149/07.10.2019г. жалбоподателят Г. С. поискала да му бъде отпусната целева помощ за отопление с електроенергия.

Със Заповед No ЗСП/Д-С-М/1149/25.10.2019г г. на Директора на ДСП – М., е отказано на лицето отпускането на целевата помощ за отопление. Посочено е, че не е изпълнено допълнителното условие по чл. 10, ал. 1, т. 2 ППЗСП, тъй като за жалбоподателя са налице данни за налична движима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на доход.

Жалбоподателят е оспорил законосъобразността на процесната заповед, като с решение No 22-РД06-0290/02.12.2019 г. на Директора на РДСП С. -град жалбата е отхвърлена.

От правна страна.

Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес и срещу подлежащ на обжалване акт, поради което е допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168 от АПК при разглеждане на жалби срещу административни актове съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 – дали актът е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на материалния и процесуалния закон и в съответствие с целта на закона.

Съгласно чл. 13, ал. 2 ЗСП социалните помощи се отпускат със заповед на директора на дирекция "Социално подпомагане" или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Съгласно чл. 4, ал. 4 от Наредба No РД-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, в 7-дневен срок от изготвянето на социалния доклад директорът на Дирекция "Социално подпомагане" или упълномощено от него длъжностно лице издава заповед за отпускане или отказ на помощта. Настоящата заповед е издадена от лице, назначено при на длъжност „Директор“ на дирекция „Социално подпомагане“, с оглед на което съдът приема, че е налице компетентност на издателя.

Спазена е изискуемата форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон се определят с Н Наредба No Рд-07-5 от 16 май 2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредбата право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). За да възникне право на целева помощ за отопление следва да са изпълнени едновременно и двете изисквания по чл. 2, ал. 1 от Наредбата – както за непревишаване на посочения доход, така и за изпълнение на условията по чл. 10 и чл. 11 от ППЗСП. В случая спорен е въпросът дали жалбоподателят отговаря на условията по чл. 10 и чл. 11 ППЗСП. За да възникне право на социална помощ едно от изискванията на цитираната норма съгл. т. 4 от същата е подпомаганото лице да не притежава движима и недвижима собственост, и/или идеални части от такава, която може да бъде източник на доходи. Това изискване е императивно и неговото неналичие представлява отрицателна материалноправна предпоставка от категорията на абсолютните за предоставяне на исканата помощ - т.е. препятства възникването на субективното право на целева помощ за отопление - в т.см. Решение № 11 739/05.10.2017г. По адм.д. № 12491/2016г. На ВАС.

Социалното подпомагане се изразява в предоставяне на помощи за задоволяване на основни жизнени потребности на гражданите, когато това е невъзможно чрез труда им

и притежаваното от тях имущество. Право на социално подпомагане имат българските граждани, когато поради здравни, възрастни, социални и други независещи от тях причини не могат сами чрез труда си или доходите, реализирани от притежавано имущество, да осигурят задоволяване на основните си жизнени потребности. В случая, след като е налице отрицателна предпоставка по чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП – лицето притежава движима собственост – товарен автомобил до 3,5 тона, за който няма данни и доказателства по делото да е спрял от движение респ. може да бъде отдаван под наем за извършване на търговска дейност, за лицето не е възникнало правото на целева помощ за отопление по чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД-07-5/16.05.2008 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление. Следователно оспорената заповед, с която компетентният административен орган е отказал на Г. С. отпускане на целева помощ за отопление за отоплителния сезон 2019/2020 г., е материално законосъобразна.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Г. В. С. от [населено място] срещу Заповед No ЗСП/Д-С-М/1149/25.10.2019г., издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ (ДСП) – М., потвърдена с Решение No 22-РД-06-0290/02.12.2019г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град

На основание чл. 13, ал. 6 ЗСП решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: